

**MASOVNA -
ZAVOD NEINSTITUCIONALNE KULTURE**

20. številka glasila

MASINFO

**klub druga stran
klub goriških študentov
klub 13. brat
rock vibe - ŠKUC**

2 Kaj je na stvari

20. številki na pot...

Jeseni 1999 se je skupina časopisnih navdušencev pri zavodu Masovna odločila, da zažene časopisni projekt, ki bo širši javnosti predstavljal delovanje našega zavoda in potek projekta Mostovna. Prinesel naj bi tudi prepotrebne informacije o medijsko skritem življenu na robu kulturnega dogajanja. Masinfo je začel počasi, vendar je s časom pridobival na hitrosti in sedaj je končno stalni mesečnik. 20. številka ni velik jubilej, da bi ga morali na veliko razglašati, je pa priložnost za samokritičen pogled nazaj. V teh dvajsetih številkah je izšlo kar nekaj zanimivih tekstov, za katere upamo, da niso šli neopaženo mimo naših bralcev. Poskušamo slediti aktualnemu dogajanju. Ob tem smo tudi velikokrat polemični, kar pa ne pomeni, da iščemo dlako v jajcu. Prisegamo na pravico do kritike in jo tudi z veseljem uporabljamo. Veliko bi se dalo tudi bolje narediti. Kljub temu pa smo zadovoljni, da kljub 100% prostovoljnemu delu (beri: izplačan ni bil niti en honorar) še vedno uspevamo prinašati edini časopis te vrste v Sloveniji. V letu 2002 imamo seveda ambicionejše načrte, ki naj bi nam polepšali zunanjost podobo, okrepili vsebinsko strukturo in ponudili še natančnejše informacije. Vsekakor pa komaj čakamo na izčrpno sprotno predstavitev dogajanja na Mostovni.

V letu 2001 sta se našemu medijskem boju pridružila tudi Radio Mostovna in spletna stran www.masovna.org. Načrtujemo dodatno prepletanje delovanja vseh treh medijev. Radio Mostovna že deluje s polno paro vsak teden po eno uro. Naša spletna stran pa pričakuje temeljito prenovo, ki bo prinesla novo grafično in vsebinsko podobo. Zaživila naj bi kot samostojen medij z dodatnimi komentarji in novicami, ki jih morda ne boste zasledili v ostalih dveh medijih. Vedno pa je na voljo tudi elektronski arhiv vseh dosedanjih številk Masinfa (www.masovna.org/masinfo).

Naj vas tale krajši uvodnik spodbudi k aktivnemu sodelovanju in soustvarjanju neodvisnega časopisa Masinfo! Amen.

Uredništvo, januar 2002

Masinfo - glasilo Zavoda Masovna
Vpis v Evidenco javnih glasil št. 1718
Glavni in odgovorni urednik: Marko Rusjan
Tehnično urejanje: Simon Markič

Prispevke v tej številki so spisali Romi Češčut, Neža Kodrič, Simon Markič, Marko Rusjan in Varja Velikonja.

Izid glasila omogočata MO Nova Gorica in M Servis Nova Gorica
Tisk: Tiskarna ZIP Solkan, naklada: 2.500 izvodov
Nova Gorica, januar 2002

Prispevke, obvestila in komentarje za naslednjo številko pošljite na elektronski naslov masovna@hotmail.com ali na Zavod Masovna, p.p.1, 5000 Nova Gorica. Vabljeni tudi v pisarno zavoda na Prvomajske ulici, nasproti Gostola, telefon 05 3023 440.
Masinfo na internetu: <http://www.masovna.org/masinfo>

Strukturne spremembe v zavodu Masovna

Zavod Masovna združuje v sebi različne interese neodvisne mladinske kulture. Le-ti interesi so lahko enotni, nekonfliktni, ali pa so med seboj tudi izključujoči. Potrebno je odločati, katerim projektom da zavod prednost, na kakšni kulturi bo večji poudarek, kaj ima mesto na Mostovni in kaj ne, itd. Odločanje o teh in podobnih vprašanjih je prepuščeno najvišjemu organu zavoda - svetu zavoda. Svet zavoda sestavlja devet članov, ki se sestajajo po potrebi in sprejemajo odločitve z glasovanjem. Poleg predstavnikov ustanoviteljev zavoda (Klub Druga stran, Klub 13. brat, Klub goriških študentov in Rock Vibe - Škuc) ter dveh predstavnikov zaposlenih, so tu še 2 (po novi različici statuta naj bi bili morda tudi 3) predstavnika zainteresirane javnosti. Zainteresirana javnost poimenujemo posameznice, posameznike in društva, ki jih zanima delovanje zavoda Masovna, področje neodvisne in mladinske kulture in bi radi neposredno ali posredno krojili odločitve zavoda. S tem se omogoči sodelovanje čim širšega kroga mladih ljudi. Določitev predstavnikov tako raznolike in stalno spremenijoče se družbenе skupine je težavno vprašanje. V zavodu Masovna smo se odločili, da ponudimo možnost splošne izbire predstavnikov. To pomeni, da se bo vsake dve leti oblikoval **javni zbor**, na katerem bodo izbrani predstavniki zainteresirane javnosti za naslednje dve leti. Pravico glasovanja bodo imele udeleženke in udeleženci javnega zabora, ki se bodo tudi vpisali v register volivcev. Vsak bo imel samo en glas. Pravico kandidiranja bo tudi imel vsak udeleženec, starejši od 16 let. Napoved kraja in časa konstituiranja javnega zabora bo objavljena v množičnih medijih in vseh treh medijih zavoda Masovna. Prvi javni zbor načrtujemo zelo kmalu (konec februarja ali v začetku marca), ker bi radi oblikovali novo sestavo sveta zavoda. Leto 2002 bo namreč ključno za delovanje zavoda, saj smo tik pred začetkom dogajanja na Mostovni. *Spiritum movens* delovanja zavoda je vedno bila ravno Mostovna. Zato potrebujemo osvežen in energičen svet zavoda, ki bo uspel doseči zastavljen cilj. Po šestih letih vztrajnega dela je napočil čas za odločilni preskok. Več o samem javnem zboru pa v naslednji številki Masinfa. Podali bomo še pomembne podrobnosti v zvezi z izbiranjem predstavnikov in o samem poteku javnega zabora za leto 2002.

Marko Rusjan

Ko bolan zdravega nosi...

Pred nekaj tedni sem z zanimanjem prebral zapis Primorskih novic o interesnem konfliktu glede prostorov koprskega Mladinskega in kulturnega centra. S prostori upravlja Društvo prijateljev zmernega napredka, katerega program je usmerjen v predstavitev mladih in širši javnosti neopăženih kreativcev. Prostori v centru mesta Koper pa so očitno zanimivi tudi za druge grupacije. Tako si koprski študentski klub želi svoje mesto v teh prostorih. Argument naj bi bil selektivna diskriminacija M&KC nasproti mainstream kulturi. Posledično naj bi bila večina mladih in seveda študentov prikrajšanih.

Ni moj namen posvečati se omenjenemu konkretnemu sporu, ker pač ne poznam ozadja in se mi za potrebe mojega spisa niti ne zdi tako pomembno. Pomembna je predvsem zahteva domnevne večinske organizacije določene večje skupine mladih po javnih prostorih, ki služijo t.i. manjšinski kulturi. Pomembna je zato, ker jo zlahka prenesemo v vsa druga okolja v Sloveniji in tako tudi v Novo Gorico. Zahteve večine, da je neenakopravna v primerjavi z manjšino, še zdaleč niso doma samo na mladinski kulturni sceni. Prav tako močnejše družbene skupine kričijo proti v nebo vpijočim krivicam, ki se jim dogajajo. Tako naj bi bili moški v patriarhalni družbi neenakopravni nasproti ženskam, bogatejše naj bi teplo krivično progresivno obdavčenje, narodne manjštine naj bi ogrožale večinski narod zaradi nekaj dvojezičnih napisov. Primer apetitov po enem redkih preostalih zatočišč neodvisne kulture je opozorilo, da nevarnost ne grozi samo s strani "objektivnih" tržnih razmer, ampak tudi s strani konkretnih subjektov samolegitimizirajočih se interesnih združenj.

Za razumevanje dejanske marginalizacije neodvisne kulture nasproti večinski, t.i. mainstream kulturi, je seveda potrebno osvetliti delovanje trga na katerem se giblje kulturna industrija. Producjski in distribucijski procesi kulture delujejo po tržnih obrazcih. Zakon trga krepi središčno kulturo, saj je proizvodnja največja, kar zmanjuje proizvodne stroške. Nesrediščna kultura, ki se ne homogenizira ob iskanju največjega skupnega imenovalca, postane marginalizirana kultura, kjer so stroški na enoto kulturnega produkta neprimerno večji. Za ohranitev te kulture in zmanjšanja stroškov so akterji prisiljeni ne samo na pristajanje na minimalne mezde, ampak tudi na dejansko zastonjsko delo. Posledično postane središčna kultura profesionalna, saj lahko zagotavlja tudi solidno presežno vrednost. Kulturna industrija se legitimizira s tisočkrat ponovljeno lažjo, da jo določa povpraševanje. Dejansko pa imamo opravka z diktaturo ponudbe kulturne industrije, ki diktira modni okus množic. Poleg tega kulturna industrija oz. središčna kultura določata potrošniške vrednote množic.

Nesrediščna kultura je torej ekonomsko in ideološko popolnoma marginalizirana. Njeno delovanje predstavlja antipod obstoječemu sistemu. Kot tako predstavlja manjšinsko dejavnost in zato gre večini toliko bolj v nos. Značilnost današnjega okostenelega družbenega sistema diktature večine nad manjšino je udejanjanje gesla Gorje premaganim! Na koprskem primeru lahko vidimo, da marginalizacija kulturne opozicije ni dovolj. Na novo vznikli kapitalistični podmladek, ki se redi v študentskih klubih, financiranih s strani podplačane dijaške in študentske delovne sile, mora na poti v elitni zborček

prevzeti najšibkejšim še zadnje, kar ostane. Pri tem se seveda sklicujejo na večino neke približno določene kategorije prebivalstva t.i. mladih.

Kot sem že zgoraj omenil, se lahko podobne stvari dogodijo kjerkoli v Sloveniji. Kako se upreti podobnim "sovražnim prevzemom"? In kako hkrati ohraniti neodvisno kulturno produkcijo, ki se ohranja onkraj diktature trga? Poleg običajnih osebnih vezi z lokalno politično nomenklaturo je potreben oblikovanje dovolj široke baze lokalnega zainteresiranega prebivalstva, ki trdno stoji za usmeritvijo mladinskega centra. Takšno bazo pa lahko pridobimo le z najvišjo stopnjo soodločanja o delovanju centra. Občutek pripadnosti se ne more razviti iz zraka. Razvije se lahko le v medsebojnih enakopravnih odnosih med sodelavci, med sodelavci in obiskovalci ter med samimi obiskovalci. Takšna skupnost, ki je sposobna vsaj za določen čas (čas bivanja na "osvobojenem ozemlju" Mostovne) preseči menjalniške odnose med ljudmi, je zadostna garancija, da bo mladinski center težko prevzet. Takšne misli me tudi navdajajo ob Mostovni, ki ji bo potreben vdahniti dušo in jo oživiti na podlagi zgornjih načel. Še toliko bolj, ker bo upravljavec prostorov le začasni najemnik in bo popolnoma odvisen od trenutne situacije v občinski hiši. Eliminacija začasnega upravljavca se seveda lahko zgodi zaradi premajhne učinkovitosti, kar pa lahko pridobi večdimenzionalne značilnosti.

Neučinkovitost je lahko ekonomskega značaja.

Nesrediščna kultura že po definiciji ne more biti ekonomsko učinkovita po kriterijih tržnega sistema.

Neučinkovitost je lahko kulturnega značaja. Nesrediščna kultura ne pokriva celotne mlade populacije, kar je glede na postmoderne oblike mladostniške identifikacije in iskanja tisočerih možnosti prav tako nemogoče.

Neučinkovitost je lahko socialnega značaja, ker mladinski center ne opravlja preventivne funkcije preprečevanja odvisnosti med mladimi. Da pri tem problemu odpovedo tudi vse institucije (šola, socialni centri, Cerkev...), ki problem obravnavajo le parcialno, seveda nikogar ne zanima. Učinkovitost je Arhimedova točka, na podlagi katere vam (nam) bodo sodili.

Marko Rusjan

Hrana, ne bombe!

V Ljubljani na Kongresnem trgu vsak ponedeljek ob 14.00 skupina prostovoljev pod skupnim imenom »Hrana, ne bombe« (nastala je po vzoru ameriških Food Not Bombs skupin) deli brezplačen topel vegetarijanski obrok. Na ta način želi pomagati ljudem v stiski: brezdomcem, samohranilkom, slabo plačanim nekvalificiranim delavcem, skratka vsem, ki bi bili veseli brezplačnega toplega obroka. Istočasno pa želi opozarjati na povezavo med problemom lakote in revščine tudi v naši državi, naraščajočo militarizacijo družbe in astronomskimi izdatki za izdelavo orožja, ter bolečo resnico, da ogromno še užitne hrane konča v kontejnerjih veleblagovnic (skupina namreč pripravlja obroke iz hrane za odpis, ki jo zbere pri nekaterih solidarnejših posameznikih, ki raje nahranijo nekaj lačnih ust, kot pa hrano zavržejo).

Smo, kar je vse

"Dao ne pozna ne začetka ne konca. Le za posamezna bitja veljata rojstvo in smrt. Posamezniki ne morejo vztrajati na višku svoje popolnosti. Enkrat polni, enkrat prazni, svoje oblike ne morejo ohraniti. Let ni mogoče priklicati nazaj, časa ni mogoče zadržati. Rast in mirovanje, polnost in praznina tečejo svoj večni krog. Ni ga giba, da se z njim ne bi nekaj spremenilo. Ni ga časa, da ne bi česa preduračnil. Kaj lahko storиш in kaj opustiš? Preprosto: dovoli teči spremjanju!"

Živimo v družbi, ki je izredno nagnjena h kimanju družbenim normativom, podvrženim grobi potrošniški mentaliteti in podobomiselnji izrojenosti krščanstva, ki je zaradi manipulacije z lastnim naukom že izgubila verodostojnost. Iluzija o evropsko - ameriški prevladi in moči se razkraja pred našimi očmi. Teoretiziranje in uveljavljanje kao najboljših sistemov brez dejanskega upoštevanja družbeno-političnih razmer v manj razvitih deželah vodi v težave. Tipičen primer je Argentina, ki zaradi drugačnih meddržavljkanskih odnosov ni prebavila ameriškega kalupa in bankrotirala. Če bi hoteli eno ureditev uveljavljiviti po celiem svetu, se ne bi smeli zatekati k izkoriščanju privilegijev, ki jih nudi močna vojska in nakopičen kapital, ki pri šibkejših zbujeja nelagodje, odpor in hlapčevstvo. Dogaja se, da njihov, čeprav številčno večinski glas, pri pomembnih odločitvah ni upoštevan ali je kar direktno prezrt. Smisel dogovora ostaja konsenz, ki koristi vsem udeležencem.

Tudi ni pošteno izsiliti pritrditve preden ni vsem dano v razmislek in v vpogled dovolj informacij o temi in podatkov o njihovem izvoru. Pogovarjajmo se z argumenti in cilj naj bo skupno strinjanje.

Kakor je namreč škodljivo nekritično podrejanje, je tudi zanikanje iz principa poze "jaz sem proti, ker si to lahko privoščim" zmota, ki vodi v popad.

Spopad svetovne razsežnosti, po katerem bi postali nosilci življenja tisti ščurki, ki so odporni na radioaktivno sevanje? Ker pa se bomo katastrofi tretje svetovne vojne verjetno vseeno izognili, se bo spopad odvijal na drugih, ekonomsko-političnih ravneh. Tudi tu se načeloma da izogniti prelivaju krv in srdu maščevanja, ki je njegova posledica, s tem, da se kot najbolj pomembna - vrhovna veda uveljavlja ekologija. V njej se nahaja izredno pozitivno načelo naddržavnosti. Onesnaženje se namreč ne ozira na državne meje, globalno niti na ozemeljske omejitve celin. Amerika je ob zavrnitvi Kjotskega sporazuma pokazala le svojo največjo šibko točko: pretirano samozaverovanost v svojo moč, in pri tem pozabila, da je navkljub svojemu "superiornemu" položaju ravno tako kot vsi ostali del nekega širšega zemeljskega sistema.

Naslov sestavka predstavlja nadgradnjo miselnega izhodišča, ki se skriva v izjavi: Državljan sveta sem. Ta je bila prvič zapisana v času razcveta rimskega cesarstva, ki je obsegalo večino takrat znanega sveta in iz katerega tradicije izhaja naša misel. Pod skupno upravo je bila združena množica narodov, kultur, verstev... Torej ideja ni tek trenutni preblisk, temveč je že dolga stoletja zasidrana v zgodovinskem spominu človeštva. Med tem se je planet ozemeljsko veliko časa samo širil, dokler ni bilo v zadnjih stoletjih odkrito in zdaj še satelitsko posneto celo površje. Dokler se pač ne ve, kako velik je

svet, je težko občutiti pripadnost in odgovornost zanj. Zdaj je prišel čas, da se zavemo, kako slabo gospodarimo z danim. Dokler Zemlje nismo obvladali, je še obstajala možnost rezerv v neznanem. Zdaj vemo, da so možnosti omejene in da lahko z nesmiselnim izkoriščanjem in zlorabo ostanemo ne le rezerv, ampak tudi brez osnovnih dobrin, kot so voda in relativno čist zrak. Zaradi tega tudi oporekam slehernemu, ki pravi, da je državljanstvo sveta utopična predpostavka. Ni res!

Poglejmo npr. leta 1848 sestavljeni program Zedinjenja Slovenija. Takrat so bili Slovenci precej nepomemben narod v okviru Habsburške monarhije in je bila zahteva po združitvi navidezno nerealna. A vendar se moramo ravno tem zanesenjakom zahvaliti, da sedaj lahko uživamo dokajšnje blagostanje demokratične ureditve in da je imela 150 let kasneje ideja o združitvi že dovolj trdne temelje, da smo jo lahko uresničili in se tako izognili balkanskemu klanju.

Zato le pogumno naprej! Svet čaka, da se mu predloži načrt za rešitev, ki bo v slehernega vsadil upanje in ljubezen.

Neža Kodrič

Furlanska vrtoglavica

Tistem bolj izkušenim obiskovalcem koncertov z večletno prakso bo ime Inzirli gotovo znano zazvenelo v ušehih. Kvartet z druge strani meje je v prvi polovici devetdesetih večkrat obredel tudi večino takratnih tukajšnjih klubov in koncertnih prostorov. S svojo glasbo so se vključevali v vplivni krog razvite hardcore linije, ki je drveče kričeči slog že upočasnila in ga obogatila z raziskovalnimi prijemi. Pri tem so se odločili za svojevrsten korak, namreč petje v furlanščini (ime Inzirli prevajajo kot vrtoglavico). Čeprav je to naš prvi sosedni jezik, nam žal zveni neznanino in eksotično, tako da so bila srečanja s skupino tudi na ta način zanimivo kulturno doživetje.

Koncertirati se je v tistih letih kar dalo, veliko teže pa je bilo izdati ploščo. Inzirli so nekaj pesmi izdali na različnih sedeminčerjih, singlih in kompilacijah (tudi pri lastni samozaložbi Snait), s skupnih igranjem pa so prenehalo, preden so uspeli posneti album.

Po petih letih, v založniško prijaznejšem času, nam vso posneto glasbo ponujajo na CDju "1990.96". Poleg objavljenih

skladb so tu še neizdane, posnete ob različnih priložnostih, v studiilih, na domači stereofoniji ali v živo. Kup prijetnih spominov za nostalgične, a dovolj poučno tudi za mlajše nadobudneže. Za konec je skoraj odveč omeniti, da je CD opremljen v pravovernem stilu DIY - grafično in funkcionalno izvirno in učinkovito, z vsemi besedili, prevedenimi v italijanščino in angleščino.

Hkrati s ploščo pa je Max Mauro, sicer pevec skupine, izdal tudi knjižico "Inzirli - una storia per caso". V njej seveda obuja spomine na dogodivščine s skupino, kar počne na kratkočasen in samouroničen način, daleč od

Ime mi je Damjan

Suzana Tratnik, Založba Škuc, Lambda 18, Ljubljana 2001

Ravnokar sem prebrala knjigo Ženske ameriške pisateljice Marilyn French. Zares mi je žal, da takih knjig nisem mogla brati takrat, ko sem imela petnajst, šestnajst let, ker bi mi bilo zagotovo laže. Tako pa sem mislila, da sem edina ženska, ki tako razmišlja. (Zbornik o lezbičnem gibanju na Slovenskem 1984-95, str.26 v intervjuju s Suzano Tratnik, april 1986)

Tako Suzana Tratnik v enem izmed svojih intervjujev iz daljnega leta 1986. Vmes seveda ni držala križem rok. Suzana Tratnik je ime, ki si ga moramo zapomniti. Je zanimiva, pronicljiva publicistka, prevajalka in lezbična aktivistka. Dasiravno prevaja po tekočem traku, ji ostaja dovolj časa, da je po zbirki kratkih zgodb *Pod ničlo* pri zasložbi Lambda izdala roman *Ime mi je Damjan*. Roman, ki odseva, drznem si trditi, veliko tega, kar srka Suzana iz okolja, ki jo zanima. Od ljudi, ki so ji blizu. Družbeno neprilagojeni (saj res, kaj to pomeni, družbeno, danes, v letu 2001 in kaj to neprilagojeni...). Piše zgodbo o fantu Damjanu, ki se mu nekje v cvetu adolescence zalomi, in to v odnosu do staršev, sole, družbe. Želi si samo še miru in sožitja s punco Nelo, pa tudi v odnosu do nje deluje vse skupaj izven običajnih konvencij in vse splošne rutine. Ali je Damjan res toliko poseben in ali so njegovo okoko in družina res tako zagamano ozki in duščiči in neprilagodljivi in z očetovega vidika tudi skrajno neumestni in neprimerni? In kje je tu nek anti pod? V našem primeru prijatelji, ki so, eni bolj, drugi manj na razpolago. Služba. Nujno, ker če ne izvisiš... Ali s socialne službe svetovani sinovi obiski pri psihiatru, ki zagotavljajo staršem »mirnejši« sen in rešitev sinove duše?

prepogostih biografskih poveličevanj in mistifikacij tega ali onega izvajača. Nanizana poglavja se ukvarjajo z zaokroženimi zgodbami, nekaterimi bolj anekdotičnimi ali razumljivimi le hujšim privržencem, spet drugimi usodenjejšimi za bend. Za nas posebej zanimivo in zabavno je poglavje o slovenskih koncertih, kjer avtor brez dlake na jeziku opisuje svoje doživljanje naših običajev. Skratka, prijetno branje (seveda v italijanščini), morda tudi vzpodbuda za obuditev spominov na preteklo delo katere od naših skupin. Časovna razdalja pomaga izostriti in razumeti mnogo reči...

Ploščo lahko dobite pri nekaterih zagretilih razpečevalcih in trgovinah, za knjigo se priporočite pri bendu. Ta ob tem vabi nekdanje glasbene prijatelje in sodelavce k oživitvi stikov - pišite jim na snait@operamail.com.

V furlansko prestolnico nas 26.januarja vabijo še na prav poseben dogodek - 20. letnico fanzina Tommy in 18. letnico istoimenske radijske oddaje, ki je gostovala na številnih radijskih postajah, tudi radiu Koper. Avtor Mauro Missana je ob tem pripravil razstavo fanzinov z vsega sveta, povabil kup vrtilev glasbe in napovedal še dodatna presenečenja. Zborno mesto: Pabitele, Circolo A.R.C.I., Via Fiume 13, Videm (v severovzhodnem delu mesta)
S.Markič

Damjan se lahko zgodi vsakemu od nas. Pri kakršnikoli starosti. In v karšnemkoli življenskem obdobju. Ko enostavno ne zmoreš več licemerja in si, točno to, kar si. Recimo, Damjan. Z jajčniki ali brez. Koga to briga. S socialno službo ali brez, s seansami pri družbeno sprejemljivih padarjih ali brez.

S tega vidika berem roman veliko širše in brezčasno, kot ga na ovojnici knjige recenzira Pauerjeva Vida. Kot izvrsten romanček o odraščanju ne le mladeži nižjega srednjega sloja, ampak tudi zastaranih problemov manj navadnih spolnih izbir in identitet v družbi.

Samo, kdo je takrat poleg? Sindrom *Damjan*, res problem individualnega človeka ali problem umestitve v današnji svet in prostor? Kdo je tu na potezi? Vloga družine? Vloga vzgoje? Vloga izobraževanja? Kje je prostor za vse odtanke človeških duš? Kdo ima dandanes še čas za neprisiljeno, individualno, samosvoje razvijanje individualnih potencialov? Ali res lahko zavojiš življenje samo in zgolj zaradi igre hormonov in strasti, ki ene bolj, druge manj, zgrabiš v najstniških letih? Kje je tu popravni izpit? Kdo je tu na potezi? Na koga lahko računaš? Kdo ti prisluhne? In spet in spet... kdo je takrat POLEG, ljudje moji?

Damjan je bil dovolj samosvoj, da si je že s simboličnim preimenovanjem utrl svojo pot. Za začetek. Nadaljevanje sledi. Suzana Tratnik je napisala izredno berljiv roman, ki za spremembo NE moralizira. Ampak zgolj in le dokumentira. Fragment časa in okolja. Pisan v izredno duhovitem in humorinem stilu. Zelo podobno kot na primer zame najboljši film nedavne slovenske produkcije *Jebliga*.

Roman *Ime mi je Damjan* je več kot priporočljivo čtivo za vse starosti in vse spole.

Knjiga, ki bi jo morali uvesti v obvezno branje tam nekje v šestem, sedmem razredu osnovne šole.

Bi bil potem svet za spoznanje bolj toleranten?

Vsi smo po malem *Damjani*, al' ne?!

Varja Velikonja

Projektne delavnice

Urad za mladino RS ponuja mladim lepo priložnost za uresničevanje svojih idej. Na seriji brezplačnih delavnic se lahko namreč na enostaven in zabaven način naučijo vsega, kar potrebujejo za izpeljavo svojega prvega pravega projekta. V desetih krajih po Sloveniji (Ljubljana, Maribor, Murska Sobota, Izola, Brežice, Nova Gorica, Jesenice, Sežana, Novo mesto, Velenje) bodo skozi celo leto v mladinskih centrih izpeljali enodnevno brezplačno delavnico **Od ideje do uresničitve**. Udeleženci se bodo naučili, kako morajo svoje ideje konkretizirati, preveriti in načrtovati. Naredili bodo strateški načrt in za svojo idejo pripravili plan, ki bo osnova za dodelitev finančne pomoči. O tem, katere ideje dobijo finančno pomoč, bo odločala komisija, sestavljena iz predstavnikov delovne skupine akcije **TiPOVEJ! in Urada RS za mladino**.

Delavnice so namenjene mladim od 15 do 30 let z idejo, ki jo želijo uresničiti in zato potrebujejo pomoč. Število udeležencev je omejeno, v primeru prevelikega števila prijav imajo prednost tisti z inovativno, sodobno, pozitivno in splošno koristno idejo ter s popolno in pravočasno poslano prijavnico. Dodatne informacije so na voljo pri vodji projekta Kseniji Perko na tel: 01 426 57 01, 041 875 229 ali ti.povej@mss.edus.si in <http://www.tipovej.org>

Razstavi

Novogoriški kulturni hram se je razprsil in ponudil razstavi učitelja in njegovega učenca: Emeriku Bernardu je bil odmerjen majhen prostorček v galeriji Hitove poslovne stavbe, Silvestru Plotajs Sicoeu pa malo večji v Mestni galeriji. Razen tega, da sta, kot je že navada, tudi tokrat bila spremjevalna kataloga nerazumljena ali težko razumljiva (predvsem tisti, ki spremja Bernardovo razstavo) za navadne državljanе, sta bili razstavi zame prava poslastica.

Emerik Bernard

Paviljon Hitove poslovne stavbe nudi srečanje z Emerikom Bernardom, slikarjem, znanim po akrilnih podobah Istre in tipičnih barvitih oblikah. Slikar nam prikazuje istrsko krajino, njene arhitekturne elemente, kakor jih sam doživlja. Pred nami se s pomočje kontrasta svetloba - tema razgaljajo prostori, človek dobi zlahka vpogled v tri dimenzije. Njegova dela združujejo red, sistematičnost, minimalizem in jasno izražajo idejo in obliko. Oblika je pomembna, saj predstavlja avtorjev pogled na stvarnost in je sestavljena iz zunanje resničnosti in figuralnih elementov, ki zapolnjujejo preostali vakuum. Razstavo si bo moč ogledati do 10. februarja.

Silvester Plotajs Sicoe

Njegove slike so se ponujale v Mestni galeriji Nove Gorice, spodaj pod PDGjem. Silvester, ki deluje v LJ kot svobodni umetnik, je bil študent prej omenjenega Emerika Bernarda, pri njemu je tudi diplomiral. Njegove velike barvite oljne slike, katerim bi v slovenskem prostoru težko našli kaj podobnega, odlikuje individualni ton. Avtor nas kar šokira z intimnimi doživetji in obsesijami, čustvenim doživljanjem okolice. Aktualno družbeno stanje nam prikaže kot prepojeno s podobami masovnih medijev. Je mojster v združevanju kultur: avantgard, ki so nam poznane iz zgodovine, in popularnih kultur vse do kiča. Te kombinira z lastno projekcijo intimnih želja, nastale podobe pa imajo včasih pridih vulgarnosti, primitivnosti, konvencionalnosti, a so v vsakem primeru nabite z energijo, ki kar vzkipeva.

Stišnjeni materiali

Rad te imam Araki

Najbolj gledani slovenski filmi

Minulo leto je bilo kar cvetoče za slovenski film, bili smo priča šestim slovenskim celovečercem in eni koprodukciji.

V primerjavi s tujimi filmi so bili slovenski tudi zelo gledani. Slovenska filmska ustvarjalnost se je na tujih tleh izkazala kot plodna: dobili smo Zlato palmo za scenarij in nagrado evropske filmske akademije za najboljši scenarij – to je bila Tanovičeva Nikogaršnja zemlja, dobili smo tudi Zlatega Leva prihodnosti za Cvitkovičev film Kruh in mleko.

V prejšnjem letu je bila med slovenskimi filmi najbolj gledana Javšnikova Zadnja večerja, sledila pa sta Nikogaršnja zemlja in Kruh in mleko.

Nikogaršnja zemlja je dobila nagrado Zlata rola, ki jo bo odslej podeljevalo Društvo slovenskih filmskih ustvarjalcev slovenskim filmom ali koprodukcijam, ki bodo presegli gledanost nad 25.000 obiskovalcev.

Zadnja večerja

Radio Mostovna!

Vsak petek ob 21h na frekvencah radia Robin burkamo eter z novicami, predstavitvami, intervjuji in neprilagojenimi zvoki. Poslušanje obvezno, komentarji in prispevki dobrodošli.

Forma živa Centra za dehumanizacijo

Pred nekaj dnevi so trdoživi CZD pri založbi Front Rock izdali nov CD z devetnajstimi pesmimi iz prvega obdobja delovanja skupine od leta 1985 do 1988. Material, posnet v studiu Činč je takrat izšel na samozaloženi kaseti v nakladi 100 izvodov. Od takrat so pesmi živele v undergroundu, saj so kasete romale iz generacijo v generacijo, se kopirale in posojale.

Skupina Center za dehumanizacijo se je zaradi reševanja 15 let starih analognih master trakov pred propadom odločila prve posnetke digitalizirati.

CZD ob tem v tem letu napovedujejo še veliko izdanega materiala - ob vinilnem albumu za evropsko underground sceno še novi album na CDju ter še neobjavljeni album iz leta 1993. V pripravi pa je tudi CD s priredbami pesmi Centra za dehumanizacijo, ki jih izvajajo druge domače in tujne skupine.

Maršev Gojzar

Radio MARŠ, kljub temu, da od 7.12.2001 po zaslugu Univerze v Mariboru ne obstaja več, želi nadaljevati s svojimi prizadevanji za promocijo kvalitetne inventivne slovenske glasbe in izvajalcev, in zato predstavlja 8. maršev gojzar.

Glasovanje poteka preko interneta (www.radiomars.si) do konca februarja, zaključna javna prireditev na Štuku v Mariboru bo v začetku marca.

V kategoriji Najboljši rokovski izvajalec/skupina leta 2001 so uvrščeni kandidati, ki so v vsebinskem, medijskem ali celo ideolesko-estetskem vidiku izstopali iz povprečja slovenske rokovske produkcije v obdobju od novembra 2000 do novembra 2001.

Glasbeno uredništvo MARŠ je mednje uvrstilo skupine Anonimus (album Smile), Demolition Group (album Bič, luč + upanje), Niownt (album Loverboy), Prisluhnimtišini (album Raj) in Siddharta (album Nord).

V kategoriji Rokovski novinec leta 2001 so uvrščene skupine, ki so v minulem letu izdale svoj fonografski prvenec ("uradna", prava velika plošča v starem pomenu besede) ali demo ploščo. V ta izbor se uvrščajo skupine/izvajalci, ki v slovenskem rokovskem prostoru (radijske postaje, poslušalstvo, mediji, rock kritika/publicistika, koncerti, video-posnetki ipd.) še niso uveljavljeni. Njihova glasba v slovenski rock praviloma prinaša nove, kakovostne (morda že celo pozabljeni) impulze, ali pa na avtorsko zanimiv in svež način predeluje, poustvarja in obnavlja tradicionalne modele ali žanre popularne (predvsem rock) glasbe.

V letu 2001 so tovrstnim merilom po mnenju MARŠ

ustrezale naslednje skupine:

Holder (album Daleč stran je sodn dan), Kvinton (album Lovci sreče), Los Ventilos (album ISO 4586), O.S.T. (album 8 mm) in Shyam (album Željo daleč stran)

Prijave za Rock Otočec

Mladinski center Postojna poziva mlade in stare bende k prijavi na izbor nastopajočih za festival Rock Otočec. Rok prijave je 30. januar 2002, prijava pa mora vsebovati, vsaj dve pesmi, kratko predstavitev ter fotografijo skupine

Prijave naj bodo poslane na naslov:

ZD Mladinski center Postojna, Vilharjeva 14a, p.p.126, 6230 Postojna, s pripisom: "Za Rock Otočec"

Lahko pa tudi po emailu (mkdcp@kid-pina.si), komandi naj bodo v mp3 formatu, 96 - 128 kbps, slikca pa ne prevelika (<150kb).

Prijavijo se lahko glasbene skupine, ki lani niso nastopile na Rock Otočcu. Glasbena skupina se lahko prijavi samo na enem prijavnem mestu.

Komisija lokalnega organizatorja bo izmed prispehlj prijav izbrala 3 - 6 izvajalcev, ki bodo nastopili na izbornem koncertu (ali dveh). Komisija nato izmed vseh izbere enega izvajalca, ki nastopi na festivalu Rock Otočec.

V lokalne izbore za Rock Otočec se lahko prijavite tudi v Hound Dogu (LJ), Lokalpatriotu (NM), Klubu ptujskih študentov, MC Slovenske Konjice in Rdeči ostrigi (Škofja Loka). Izbori pa bodo letos potekali tudi v Trstu, Celovcu, Varaždinu, na Reki, v Zagrebu, Sarajevu, Zenici in Mostaru.

Kam naj se dam?

MC Podlaga Sežana

www.mcpodlaga.com

25.01. ob 20h

Predavanje z diapositivi - Andreja Jernejčič: Indonezija (Bali, Sumatra, Java)

26.01. ob 22h

Spoznavni večer Kluba študentov Sežana

Koncert skupine Ana Pupedan, z elektriko in ob sveči
16.02 ob 22h Psycho-Path

Klub Jutro, Ajdovščina (org. 13.brat):

16.03. Append X (Avstrija) ; Analena (Hrvaška)

25.04. Children of fall (Švedska); Nikad (Hrvaška)

05.02. Perla, Nova Gorica

Popa Chubby - ameriški bluesman s spremjevalno skupino

Theart&Co (Gorica, Italija)

28.01. ob 22h The Revelaires (Belgija)

Theart&Co pripravlja naslednje tečaje:

30.01. - predstavitev didgeridooja, od 20h aerografska

04.02. od 19h - lepopisje

09.-10.02. od 14h - afriška tolkala

V klubu potekajo tudi tečaji joge, tai-chija in šivanja
informacije na tel. 0481 393212

Mood (Gorica, Italija)

03.02 Karate (ZDA)

Orto bar, Ljubljana

25.01. Allmost naked (Slovenija)

26.01. Blues Etc. (Italija)

07.02. Bambi Molesters (Osijek, Hrvaška, najboljši surf bend na stari celini)

Promocija novega albuma "Sonic Bullets - 13 From The Hip", na katerem med drugim sodelujejo tudi Peter Buck in Scott McCaughey (REM), Chris Eckman (The Walkabouts), Terry Lee Hale...

Bambi Molesters

02.02. Zakon, Vrhnik: The Bambi Molesters

KUD France Prešeren, Ljubljana

26.01. D-Fact (Izola, crossover) 21:00

06.02. Leeloojamais (Brežice) 21:00

14.02. Godspeed You Black Emperor! (Can)

Impozantna zasedba dvanajstih avant-rockerjev

21.02. Miss.Bee (Kranj) + predskupina 21:00

25.02. Gutbucket (NY / Knitting Factory) - raziskovalni rockerski jazz z energičnim groovom !

06.03. Mammoth Volume (švedski stoner rock)

20.03. Him (ZDA) - stranski post-rock projekt skupin Rex/June of '44

26.1.02 ob 21. M&KC Koper

Dark Metal Congress, igrajo

Torka, Somrak, Magnus noctum in Ghost.

Članarina 400, 550, 700 SIT.

Kam naj se dam?

Elvis Jackson

16.02. Slovenske Konjice/ Patriot
23.02. Postojna/ MC

Shyam (www.syham-groove.com)

26.01.02 Brežice/ Glasbena šola (unplugged koncert zaprtega tipa)
09.02.02 Velenje/ MC 22:00

Zaklonišče Prepeva (www.zaklonisceprepeva.com)

08.02. Koper
16.02. Tolmin/ Tequila 22:00
22.02. Krško/ nova telovadnica "Zimski šrot" (+ Demolition group, Leeloojamais, Niowt) 20:00

26.01.02, Cankarjev dom - Linhartova dvorana, Ljubljana:

The Walkabouts
(ZDA, rock, country-folk)

Rdeča ostriga, Škofja Loka

Club je ponovno odprt in ponuja hud glasbeni, filmski, gledališki, itd. program. Nekaj koncertnih datumov:

25.01. **Miss.Be**
01.02. **Leeloojamais**
15.02. **Pussyfinger, Psycho-Path**

Več pa na www.kss-loka.si

The Walkabouts

Lokalpatriot, Novo mesto

25.01. ob 21h **Amala** - Etno jazz koncert
26.01. ob 20h Video-glasbeni večer - Sarajevo Massive
01.02. ob 21h **Wet Bed** (Novo mesto)
podrobnejše na www.drustvo-dns.si/lokalpatriot

Metelkova mesto

Menza pri koritu

12.02. ob 22. uri
koncert: Kramfid, Ruins matador in Harry den Hartog.
Pred koncertom (20.00) se bo vrtel italijanski horror film Suspiria (Dario Argento), ob zaključku koncerta pa bo predvajan posnetek koncerta skupine Dead Kenedys.

Channel Zero

25.01. od 22. ure naprej
Goth - Industrial - Ebm - Darkwave Nacht
Dresscode: Leather - PVC - Fetish - Dark - Vampire

Klub Gromka

B Movie Extravaganza
napoved za naslednje tedne:
Robot Monster (1953), The Giant Gila Monster (1959), Invisible Invaders (1959), Earth Vs. The Flying Saucers (1956), Them! (1954), The Blob (1958)

26.01. ob 21.30, MKC Brežice: Šumski (ZG), Mojster Fon

Društvo zaveznikov mehkega pristanka in Mladinski center Brežice vas vabita na zaključek seminarja za tonske tehnike pod taktirko mednarodnega ton-mojstra Bojana Babiča (MKNŽ). Novopečeni tehnički se bodo praktično preizkusili na koncertu v klubu MC Brežice, v soboto, 26. januarja, ko bodo po pol deseti zvečer ozvočevali Mojstra Fona (baročno mongolski blues s Krasta ter zagrebške Šumske. Vstop prost

KD ROV Železniki

21-25.01.: **Filmski Teden II** (vsak dan ob 19h v MKC KD ROV)

15.02. SKUC Pauk (ZG): **Godspeed You Black Emperor**

Masovna
p.p.1
5000 Nova Gorica

POŠTNINA PLAČANA PRI
POŠTI 5101 NOVA GORICA

TISKOVINA